

TORONYIRÁNY

XII. 51.

2018. december 23.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 4. vasárnapja

December 25. Urunk születése, Karácsony

December 26. Szent István első vértanú

December 27. Szent János apostol és evangélista

December 28. Aprószentek

December 29. Becket Szent Tamás püspök és vértanú

A hála érzésével van teli a lelkünk. Hiszen felemel minket Isten elesettségtől, megszabadít a bűntől. És ez a bűntől való szabadítás minden szempontból emberhez méltó, ránk nézve igen megbecsülő, még módjában, sőt „technikai kivitelezésében” is. Nemcsak, hogy nincs benne semmi megalázó, hanem mindenestől emberségünket gazdagító tette Istennek.

Másik érzésünk advent utolsó napjaiban: a készség és az odaadás Isten iránt. A szolgálatkészség, amely az önfeláldozásban és a teljes engedelmisségben mutatkozik meg a legszebben, „ádventi erény” a keresztény életben. A szolgálatkészség a megtestesülés közvetlen előkészítésében, Mária anyaságában is szerepel: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek be rajtam szavaid” (Lk 1,37).

Harmadik uralkodó érzésünk advent végén: a fellángoló öröm és boldogság, amely ádventi hitünk és biztos reményünk gyümölcse. Kicsit mindegyikünkre is vonatkozik Szent Erzsébet köszöntése, amelyet Szűz Máriának mondott: „Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki” (Lk 1,45).

Hála, szolgálatkészség, öröm: ádventi lelkületünknek, hívő várakozásunk utolsó pillanatainak jellegzetességei. Ez a legszebb közvetlen készületünk karácsonyra, egyben a valóban boldog karácsonyestünk legjobb biztosítéka. A hála, a szolgálatkészség és az öröm jegyében munkálkodó szeretet kiárad családjunk minden tagjára, barátainkra, ismerősökre és ismeretlenekre – közösséget és egységet teremt köztünk, jóakarató emberek közt.

Így születik meg a karácsony békessége szívünkben és a világban.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Mik 5,1-4a.** A Messiás a jelentéktelen Betlehemben fog megszületni.
- Zsid 10,5-10** Isten Fia azért lett ember, hogy életét értünk feláldozva a végső győzelemre, az üdvösségre segítsen bennünket.
- Lk 1,39-45** A gyermeke születését váró Mária meglátogatja rokonát, a szintén gyermeket váró Erzsébetet.

Mária látogatása Erzsébetnél

Az isteni kiválasztás egyben küldetés is. Akit Isten lefogal és megbíz, az az ő gondolatának, tervének a hordozója, ezért nem fér bele a megszokott környezetbe, összeütközésbe kerül a hagyományos berendezkedéssel s az emberek véleményével. Küldetése nemcsak megtiszteltetés, hanem teher is. A Fiú emberré levése a legnagyobb megtiszteltetés az emberiség számára, de Jézus egyben „jel lett, amelynek ellene mondanak”. Mária és utána József az isteni titkok hordozói lettek, de hamar megmutatkozott, hogy kiválasztásuk egybe van kötve az áldozat vállalásával. Lukács Máriát állítja elé, Máté pedig Józsefet. Mária Erzsébethez menekül, József pedig nem talál kiutat töprengéséből.

Mária nem kapott felhatalmazást arra, hogy titkát bárkivel is közölje. De ha meg is tenné, nincs semmi bizonyíték a kezében. Hivatkozhat ugyan isteni híradásra, de ki hiszi el neki? Elsősorban József van érdekelve a dologban, akihez ő már a törvény szerint is hozzátartozik, s aki bármikor felelősségre vonhatja. Az angyali szózat Erzsébetet emlegette: ő is valamilyen isteni titok hordozója lett, nála megértésre találhat. Mária útjának tehát menekülés jellege volt. Nem Isten elől menekült, mint Jónás, nem is a kötelesség elől, hanem inkább támaszt keresett nehéz helyzetében. Az ószövetségi történetek az ő számára is igazolták, hogy Isten a választottait nem kímélte meg a megpróbáltatástól. Ábrahám, Jákob, József, Illés és mások példája eléggé illusztrálja ezt a gondolatot. De Mária a megoldást is az egyetlen helyes úton keresi. Olyan valakihez menekül, akinek van hite, aki tapasztalásból ismeri Isten útjait, azért melléje állhat. A hívők összetartozásának, szeretetének képe ez.

Mária sietését a körülmények magyarázzák. A hagyomány arról beszél, hogy szülei már nem éltek, a rokonság úgy látta jónak, hogy menjen férjhez. Pedig lelkileg valami más hivatást érzett, amelyet ki is fejezett az angyali üdvözlésnél: férjet nem ismer, illetőleg a görög szöveg pontos értelme az, hogy nem is akar ismerni. Benne tehát már eredetileg ott volt a kegyelmi hivatás és a külső körülmények összeütközése.

Zakariás és Erzsébet Júdea hegyei között laktak, a hagyomány szerint Ain-Karim-ban, ami „bő forrást” jelent, s a Názárettől való távolsága kb. 140 km. Az evangéliumi szöveg itt is csak azt mondja el, ami az egyház igehirdetése szempontjából fontos volt: Isten kellő időben közbelép és megcsillogtatja a megoldás útját. Amikor Mária megérkezik Zakariás házába, Erzsébet kinyilatkoztatást kap titkáról. Valószínű, hogy Erzsébet szavai ebben a megfogalmazásban, ahogy előttünk állnak, már a pünkösdi utáni egyház hitét is tükrözik. De a kegyelmi valóságot éppen így fejezik ki. Akkor még Erzsébet sem értett többet a megváltás misztériumából, mint amennyit ószövetségi hite alapján felfoghatott. Mária áldottabb minden asszonnál, s az áldás gyermekéből fakad, akit méhében hordoz. Mária az Úr anyja lett, vagyis a Megváltóé, akit a zsolttárban Dávid is az „én Uramnak” mond (Zsolt 110,1). Teljesedik az az ígélet is, amit Zakariás kapott, hogy Erzsébet gyermekét anyja méhétől kezdve eltölti a Szentlélek. Erzsébet úgy érzi, hogy Mária belépésekor szíve alatt felujjong a gyermek. Ez a kép az egyház nyelvén már azt jelentette, hogy Jézus embersége szerint a kegyelem forrása. Ahová megy, és ahol befogadják, ott érezteti Isten országának a hatását. Végül Erzsébet még utal arra, hogy Mária több hittel fogadta a kinyilatkoztatást, mint Zakariás: „Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki”. Biztos, hogy az apostoli egyház is így értékelte Mária nagyságát. A kinyilatkoztatást ő is jelekben kapta, amelyek önmagukban elégségesek voltak az igazság felismerésére, de minden homályt és minden kételyt nem oszlattak el. Mária tudatos hittel fejezte ki engedelmisségét, s ezzel a hittel járta végig életét. Az Isten Fiának misztériuma őt is nehéz helyzetek elé állította, de a hite nem rendült meg. Ebből a hitből táplálkozott reménye és szeretete. Ahogy Fiában teljesedtek a jövendölések, úgy erősödött a hite, s úgy növekedett reménye és szeretete.

Mária három hónapig maradt Erzsébetnél. Biztosra vehetjük, hogy megvárta Erzsébet fiának születését, hiszen az beleesett az említett három hónapba. Ő pedig hasznosította magát azzal, hogy segítségére volt rokonának. Lukács kifejezetten nem mondja, hogy Mária ott maradt János születéséig. Az ő előadásmódja az, hogy befejez egy témát és utána kezd a másikkal beszélni. Itt is befejezi Mária látogatásának történetét, s akkor tér rá az új témára.

Gál Ferenc

Boldog szülők (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól Bruno Ferrero „Boldog szülők” című kiadványából folytatásokban közlünk részleteket.

Don Bosco módszerével

„Aki hallgatja szavamat és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házat. Szakadt a zápor, ömlött az ár, sűvített a szél és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja” (Mt 7,24-25).

Kedves Édesanyák és Édesapák!

Ebben a könyvben a szülők egyszerű tanácsokat találnak, amelyek a szalézi nevelési módszerből fakadnak. „Ha házaikban ezt a módszert alkalmazzuk – írta Don Bosco -, kiváló eredményeket érhetünk el anélkül, hogy az ostorhoz vagy durva büntetésekhez kellene nyúlni.

Közel negyven esztendeje foglalkozom a fiatalokkal és nem emlékszem, hogy büntetnem kellett volna. Isten segítségével a nevelés terén elértem mindent, még azt is, amit csak reméltem, még olyan fiatalok között is, akiknél a nevelés reménye hiábavalónak látszott.”

Lehet nevelni „légycsapásokkal” vagy egy módszer alkalmazásával, amely szilárd alapot nyújt és megkönnyíti az élet legfontosabb feladatát. Talán sok gondolat, ismétlésnek tűnik. Ezt nem lehet kikerülni. Hozzá tartozik az egész képéhez. Szükség van rá, mert rávezet a központi témára és sok nehézséget megold.

„Ez a módszer Szent Pál szavaiból merít erőt – folytatja Don Bosco -, aki szeret, az türelmes és nagylelkű, aki szeret, tisztelettudó és nem keresi a magáét, nem esik indulatba, elfelejti a sértéseket; aki szeret, kész megbocsátani, megbízik mindenkiben, mindent elvisel és nem veszíti el a reményt.”

A ti kölcsönös szeretetetek az a szikla, amelyre gyermekeitek építeni fognak. A kiindulópontnál ott találjátok Don Bosco tanácsát, amely érvényes minden nevelő számára: „Szeretted meg magad!” Ez a nevelő feladatok között a legfontosabb. Ez tesz boldoggá és a nevelésben eredményessé. Doktorátus a családi szeretetből.

A gyermekek hasonlítanak a gumilabdához

A nevelési módszer kiválasztása

„Az ifjúság nevelésében minden időben két módszert alkalmaztak: a megelőzőt és a megtorlót. A megtorló abban áll, hogy az alattvalókkal megismertetik a törvényt. Vigyáznak, hogy lefűleljék a kihágókat és ahol csak lehet, kiróják a megérdemelt büntetést... Különböző, mondhatnám ezzel homlok egyenest ellentétben áll a másik, a megelőző módszer. Ennek lényege, hogy az előírásokat és szabályokat megismertetik és arra törekednek, hogy a fiatalok állandóan érezzék az igazgató és a nevelők figyelő szemeit, akiknek feladata, hogy szerető atyaként beszéljenek, minden esetben irányt mutassanak, tanácsoljanak, és ha kell, szeretettel javítsanak” – ezt írta Don Bosco első gondolatként nevelési módszerének füzetébe.

A valóságban az idők azóta megváltoztak, de a helyzet nem. A nevelő ma is válaszut előtt áll. Választani kell a kényszer és az ékszer (nevelési) között.

Ez nem egy szójáték, hanem két nevelési módszerről van szó. A második fáradtságosabb, bizonytalanabb, de szebb. A személy tisztelete, szabadsága, a fiatalok fejlődése és a nevelés eredményének elérése a cél. A fiatalok magatartása elutasító, amikor egyszerűen „helyre teszik őket”. Úgy kell velük bánni, mint a gumilabdával: minél erősebb a nyomás, annál távolabbra esnek. A felnőttek sokszor téves formában akarják tekintélyüket érvényesíteni: veszekednek, morgolódnak, vádolnak, fenyegetőznek, párhuzamot vonnak, ordítanak, kritizálnak, ütlegelnek és büntetnek. Egyik sem helyes. A fiatalok hasonlóképpen reagálnak: törnek-zúznak, fenyegetőznek, hazudoznak és isznak. Bezárkóznak. Otthon csak alszanak, menekülnek hazulról, orrolnak, kábítószert szednek és öngyilkosok is lehetnek. Egy szülő sem kívánhatja, hogy gyermeke durván reagáljon vagy elszigetelve éljen. Pedig a szülői kényszer sokszor ezt a magatartást eredményezi. Sokan azt gondolják, hogy az ellentmondás nélküli engedelmesség eredményesebb. A látszat csal. A fiatalok úgy érzik magukat, mintha egy kemény betonfallal állnának szemben. A szülők ebben az esetben csak betonkockák lesznek a falban.

A helyes megoldás akkor kezdődik, amikor a szülők keresik az őszinte nevelés módját. Biztos, hogy minden szülő öntudatos és felelős gyermeket akar. A baj sokszor ott van, hogy a szülők meg akarják kímélni gyermekeiket a fáradtságos munkától, amit csak ők végezhetnek el. Összetévesztik a védettséget az elszigetelődéssel.

A tekintélyt meg kell szerezni

A szülők határozzák el magukat és arra törekedjenek, hogy ők legyenek a helyzet urai. Nem zsarnokok. Azt kell elérni, hogy a nevelés nehéz feladatában a fiatalok a szülők szövetségesei legyenek. „A szüleim azt mondják állandóan, hogy neveletlen vagyok. Vajon ki nevelt engem? Ők biztosan nem!” A családi nevelés két pólus (gyermekek és szülők) aktivizálása és nem egyirányú forgalom, ahol a szülők igyekeznek adni valamit és a fiatalok – befogadóképességet színélve – élettelen tárgynak tűnnek.

A szülői tekintélynek van egy pár alapja:

A nevelés terén a helyzetet uralni kell. Azt jelenti, hogy ismerni kell a fiatalok jellemét és kellő bánásmódot alkalmazni. A szülőknek jelen kell lenni gyermekeik életében, nemcsak akkor, ha valamit orvosolni kell, vagy gond merül fel.

A játékszabályokat meg kell fogalmazni és átadni. A jó pedagógus birtokában legyen minden információnak, amelyek a sikeres munka érdekében feltételnek számítanak. Don Bosco állítja: „A gyermekeknek sokat kell tudni.” A szülők az életre nevelnek. Sok gyermek zavarban van, ha olyasmit kérdeznek a szülőktől, ami érdekli őket és nem kapnak választ. A válasz világos és használható legyen. Nagyon fontos, hogy a fiatalokkal kialakuljon egy kapcsolat. A szülők beszéljenek érthető nyelven, amikor gondolatokról, elképzelésekről és megvalósítandó tettekről szólnak. A nehézséget jelentő szellemi korlátokat a minimálisra kell szűkíteni. A fiataloknak a közléseket meg kell érteni és azokat tettekre váltani.

A tekintélyre alapult viselkedésben is látható, hogy lehetnek bizonyos korlátok, senki sem mindentudó. Lényeges, hogy a befogadó egyéniségét tiszteletben tartsuk. Ilyen formában a tekintély és a befogadó készség nem két különböző fogalomnak számít, inkább kiegészítik egymást.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

A Dadogó szerzetes éneke

Bárdos Lajos karácsonyi bölcsődalát hallgatva fölmerül a kérdés, vajon a Gyermekek hallott-e dalt az éjszakában az angyalokén kívül? Anyja dúdolgatott-e neki? A puszta magánya, a legelők némasága, a bárányok azt a sajátságos hangulatot idézik, amit pásztoremberek éreznek, s ebből sohasem hiányzik a „dolgoz dallama”, amint Rilke, a költő írja. A természet tiszta üzenete ez az életnek, amely a legegyszerűbb a mezőkön.

Ez az egyszerűség ajándék, őszinte tisztelet annak, aki így nő fel, vállalja a gondoskodását a rábízottaknak.

Szent Lukács leírása a betlehemi mezőről („kinn a szabadban”, „azon a vidéken”) olyan szint mutat be, amely elválasztja a pásztorokat a várostól, ahová be kellett menniük, megvinni a hírt. Ha allegorikusan értelmezzük, akár modern meditációk magányára, vagyis a szabadságra vonatkoztathatjuk, ahol legőszintébb a szó, ahol éjszaka ránk tekintenek a csillagok, megnyílik a tekintet, érezhető a lég áramlása, a meleg jóleső simogatása. Védetlen szabadság ez. Az angyal és az angyalsereglet ide érkezett, innen indultak el a pásztorok a városba.

Mindennek ha irodalmi példát keresünk, először középkori vagy még korábbi időben leljük meg. Rövidesen rákattinthatunk Dadogó Notker (Notker Balbulus) szerzetes karácsonyi ünnepi énekére (szekvenciájára). Páratlan a X. századból, Zürich mellől, St. Gallenből. Valóban dadogott ez a jámbor, de vénájába költészet költözött. Élete „árnyak és könyvek közt telt el” – írja róla Babits Mihály. A pásztori mezők leírását kereshetjük a himnuszban, de jobbra a titok: az éjszakai jelenség ragyog be minden sort. A jelenben játszódik minden részlet, kivéve nyolc sort, amely az emlékezésé, maga a születéstörténet, egyszerű költői sorokkal:

„Az éjszakának is
új csillaga van,
melyre bölcsek szeme
riadt hajdanán.

Nyájak mesterei
sugárt láttanak,
Isten vitézeinek
arca vakított.”

Az eredeti latin versben a pásztorok helyett a mesterek (magistris), Isten vitézei helyett pedig Isten vezére (militum Dei) szerepel, vagyis az angyalé. Egyszerűség, bölcsesség jól megférnek a költő mezején, együtt egyazon csillagzatban. A lukácsi leírás a pásztori mezőt rögtön létrendbe emeli az angyal szaván. A betlehemi istálló ajtaja ma is megnyílik a világ számára, kozmikusává válik, oda bárki, bármikor beléphet.

Századok során a látványban a Betlehem úgy jelenik meg, hogy az egyes ábrázolások „helyi érdekűek”, vagyis helyi adottságok, szokások, életmód kifejezői, mintegy éreztetői, hogy mindenek Betleheméről van szó. (Elég csak a római Betlehem-kiállításokat megnézni a Piazza Navonán.) Mindez azt is sugallhatja, amit Babits így fejez ki versében: „Csengess éjünkön át.” Vagyis maga a Megszületett, akinek híre először a mezőn hangzott el, amint a Feltámadt fényét nehéz kő érzékelté elsőként. Mindkét esetben a természet, az anyagvilág.

A születésben jelen van a teljes élet, amit legtöbb reménységgel, biztonsággal csak Istenre lehet bízni.

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés

- + Sietve közeleg Isten ígérete,
Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte,
Mária lesz Jézus, a nagy Vendég anyja.
Tiszta lelkünk legyen Jézusnak lakása.

- A negyedik gyertya meggyújtása -

Részlet Szent Lukács evangéliumából:

- + „Ne félj, Mária! Kegyelemet találtál Istennél. Gyermeket fogansz, fiat szülsz és Jézusnak fogod nevezni. Nagy lesz ő, és a Magasságos fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.”
- Úr Jézus, születésed ünnepe erősítse meg a mi családjunkban is a békességet, az egyetértést és a szeretetet!
- Jézus, add, hogy a betegek, a nélkülözők, a szenvedők és az elhagyottak is megtapasztalják karácsony örömeit!
- Jézus, segíts mindig emlékeznünk arra, hogy testvérünk lettél, és mindig az is maradsz!
- + Most pedig imádkozunk a betegekért, a menekülő kényszerülőkért, a hajléktalanokért, az ő karácsonyukért és békéjükért.
Mi Atyánk,...

Befejezés

- + Készületre biztat a negyedik gyertya,
Gyúljon fel lelkünkben a kegyelem lángja.
Lelkünk legyen Jézus, kis Betlehem néked,
Hogy igaz karácsonyt ünnepeljünk veled.

A Székesegyház karácsonyi miserendje:

December 24-én délután 3 órakor a hittanosok pásztorjátékát tekinthetik meg az érdeklődők. A karácsonyi program 16 órakor vigília misével folytatódik. A Székesegyház este 6 és 10 óra között zárva tart. A Dóm téri adventi gyertyagyújtás 23 órakor kezdődik, melyet karácsonyi orgonazene követ a Székesegyházban. Az angyalok és a karácsony című zenés irodalmi összeállítás - melyet a Dóm Gyermekkórusa és családtagjai adnak elő - fél 12-kor kezdődik, ezt követi a Kiss-Rigó László püspök által celebrált ünnepi éjfél szentmise. Karácsony első és második napján, december 25-én és 26-án vasárnapi miserend szerint 8.30-kor, 10.00-kor, 11.30-kor és 18 órakor lesznek a szentmisék. December 25-én, Karácsony első napján 10 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrálja az ünnepi misét. Az ünnepek közötti időszakban december 27-én, 28-án, 29-én és 31-én nem lesz 7 órakor szentmise a Dómban.

Palya Bea Prima-díjas népdalénekes, valamint **Nagy Péter** a dóm organistája ad ünnepi koncertet december 27-én, csütörtökön 19.30-kor a Székesegyházban. A **Filharmónia Magyarország orgonabérlés sorozatának záró eseményén gitáron közreműködik Stummer Márton**. Jegyek a **Filharmónia szegedi irodájában**, a **Klauzál tér 4. szám alatt** kaphatók.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4). december 30-án, vasárnap délután 4 órától „100 műalkotás Jézus születéséről” címmel az egyházközség tagjai által előadott versek, prózarészletek és zeneművek, valamint vetített képes „tárlat” és filmjelenetek várják az érdeklődőket.

Az Egyházmegyei Pásztorális Helynökség CsaládKözPontja szeretettel várja a családokat december 30-án, jövő vasárnap 18 órára a Székesegyházban kezdődő ünnepi szentmisére, melyet Kiss-Rigó László püspök a családokért ajánl fel, majd a szentmise végén megáldja őket. A szentmise előtt 17.30-tól 17.50-ig csendes szentségimádásra várják a közösség tagjait a Székesegyház szentségi kápolnájában (a szentélyben). Az imádságot az egyházmegye családjaiért ajánlják fel.

A napokban megjelent a Szeged-Csanádi Egyházmegye életét bemutató kiadvány, a Toronyirány magazin decemberi száma. A megszokott rovatokon túl a lap összefoglalót tartalmaz a Glattfelder Gyula csanádi püspök tiszteletére rendezett szegedi konferenciáról, az ukrainai éhínség áldozatainak emlékünnepeiről, valamint a lengyel állam függetlensége alkalmából rendezett egész napos eseménysorozatról. Olvasható továbbá tudósítás a Gál Ferenc Főiskola gyulai karának 23. diákköri konferenciájáról, valamint A család egészsége című rendezvényről. További témák: A Mátyás király emlékévé, a hajléktalanok ópusztaszeri kirándulása, a papnövendékek beöltöztetése. A Kitekintő rovat fókuszában a keresztényüldözés, a Sportrovatban a Szeged-Grosics Akadémia U16-os csapatának őszi szereplése áll. A Toronyirány magazint ezúttal is a kis hírek zárják, melyek az egyházmegye közösségeinek az elmúlt időszakban történt eseményeiről adnak képet.

Családi ima Szenteste (vagy karácsony napján)

Családfő: Könyörögjünk! Istenünk, te az emberi természet méltóságát csodálatosan megalkottad és még csodálatosabban megújítottad. Add, kérünk, hogy részesedjünk Fiad istenségében, aki szeretetből magára vette emberi természetünket. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Ének: Mennyből az angyal (1-2. vsz.)

Édesapa: Evangélium Szent Lukács könyvéből: Lk 2,1-20 (Felolvasás után helyezzzük el a betlehemet a fenyőfa alá vagy mellé, majd tartunk 1-2 perces csendet.)

Ének: Pásztorok, pásztorok... (1-2. vsz.)

Könyörgések (Családtagok egymás után):

1. Jézus, megköszönjük, hogy testvérünk lettél.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
2. Jézus megköszönjük, hogy egyszerű körülmények között születted.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
3. Jézus, köszönjük, hogy megtanítasz bennünket arra: nagyobb boldogság adni, mint kapni.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
4. Jézus, add, hogy megtanuljunk Tőled a valódi önzetlen szeretet titkát.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
5. Jézus, add, hogy észrevegyük: minden ajándék arra utal, hogy Te magad vagy ajándék az egész emberiség számára.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
6. Jézus, add, hogy beteg, szomorú és elhagyott embertársaink is megtapasztalják a Te szeretetedet és békédet.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Szülő: Imádkozunk családunk élő és elhunyt, jelenlévő és távollévő tagjaiért, hogy lélekben ők is velünk legyenek!

Mi Atyánk...

Befejező könyörgés (szülő): Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy ebben az ünnepi órában együtt emlékezhetünk meg születésnapodról. Őrizd meg bennünk karácsony örömeit, hogy amikor ránk nehezedik a hétköznapi gondja, baja, erőt tudjunk meríteni abból, hogy testvérünk lettél és mindig az is maradsz, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

Kegyelemteljes, áldott karácsonyi ünnepeket kíván a Toronyirány szerkesztősége valamennyi kedves olvasónak!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.